

[Hauge.]

kelt Post viser os dette til fulde. Paa § 26 findes der paa Statsregnskabet for 1927—28 en Post under Betegnelsen: I Henhold til Lov af 13. Maj 1911 § 6, yderligere Forstærkning til det kongelige Teater 1 200 000 Kr. Jeg gør opmærksom paa, at denne Lov af 13. Maj 1911 § 6 er gennemført under Venstre. Venstre har jo nu indstillet sig paa at fordele Ansvar og Ikke-Ansvar, og saa maa vi andre vel have Lov til at gøre det samme. Jeg gør da udtrykkelig opmærksom paa, at Loven om det kongelige Teaters Drift er en Lov, som Venstre har Æren for, og Venstre har ogsaa helt og fuldt ud Æren for Administrationen af denne Lov. Nu henføres der altsaa til § 26 en Udgift paa 1 200 000 Kr. til Forstærkning af det kongelige Teaters Tilskud til Driften. Ja, nu skulde man jo tro, at naar man har anbragt en saadan Udgiftspost paa det kongelige Teater og havde en tilsvarende Post paa Aktivsiden, var det noget, der virkelig var Hold i, men det er det slet ikke. Der staar i Teaterloven af 1911 § 6: „behøver Teatret midlertidig pekuniær Støtte, ydes det fornødne Beløb af Statskassen, og det saaledes modtagne tilbagebetales snarest muligt af Teatret“. Paa dette har man nu kørt siden 1911, og man har i Sandhed naaet et smukt Resultat. Det midlertidige er blevet til Sædvane, og den 31. Marts 1928 havde Staten i Forstærkninger til det kongelige Teater i alt ydet 11 593 384 Kr. 36 Ø.

Disse Penge findes paa Aktivsiden, ligesom Udgiften for det Aar, jeg har nævnt, opføres som en Formueerhvervelse. Alle ved, at der ikke er nogen som helst Rimelighed i at antage, at Staten nogen Sinde faar noget af dette Beløb tilbage. De Aktiver, man her har opsummeret, og altsaa det Beløb, der her overføres til Udgift paa § 26, er i Virkeligheden et Beløb, der kun kan betegnes som et rent og skært Driftsbudgetunderskud for Staten. Saaledes har man baaret sig ad i alle de Aar, med det Resultat altsaa, at man nu har til gode hos det kongelige Teater over 11½ Mill. Kr., og disse Penge vil man jo blive ved med at have til gode, det er der ingen Tvivl om, thi der findes ingen Aktiver, som kan begrunde et Haab om nogen Sinde at faa de Penge tilbage. Men disse Millioner opføres altsaa som et Statsaktiv, og det paagældende Udgiftsbeløb tages ikke paa Driftsbudgettets Udgiftskonto, men det overføres til Formuebudgettet.

Jeg gør opmærksom paa dette, for at

man ikke skal tro, at naar Driftsbudgettet nu er i Orden, saa er alt i Orden, det er det paa ingen Maade. Af Statsregnskabet fremgaar det, at det kongelige Teater i 1927—28 har givet et Underskud af 1 895 033 Kr. Jeg skylder dog at tilføje — for der er ingen Grund til at gøre det værre, end det er —, at heri indgaar Renter med 363 000 Kr. og Afdrag med godt og vel 72 000 Kr., saaledes at Underskuddet bliver ca. 1,5 Mill. Kr., det er jo stort nok endda —, men saa er der paa den anden Side heller ikke noget Beløb opført til Forrentning og Afdrag paa selve Teaterbygningen og de Værdier, som Teatret i øvrigt administrerer. Jeg peger i denne Forbindelse paa, at i Statsrevisorernes Betænkning henleder Statsrevisorerne Rigsdagens Opmærksomhed paa den stadige Tilvækst af de midlertidige Forstærkninger af Statskassen til Driften af det kongelige Teater.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om selve Statsgælden. Vi har nu faaet at vide af Venstres anden Ordfører, at han er blevet betænkelig ved den stadige Forøgelse af Statsgælden, og det har han ogsaa god Grund til. Statsgælden er, som jeg allerede har nævnt, i 1927—28 blevet øget med 9 Mill. Kr., og den er pr. 31. Marts 1928 opført til 1 172 Mill. Kr. Senere er den jo steget meget betydeligt, idet vi har forøget den i indeværende Aar, saa jeg skønner, at Statsgælden nu er ca. 1 360 Mill. Kr. Heraf skyldes noget over 700 Mill. Kr. i Udlandet, saaledes at den Rentebyrde, vi har af Statsgælden paa i alt 61 Mill. Kr., maa udstyckes saaledes, at de ca. 32 Mill. Kr. falder paa den udenlandske Statsgæld, saa det er vel indlysende, at den største Part af disse 32 Mill. Kr. gaar til Udlandet. Ved Krigens Begyndelse var Statsgælden 368 Mill. Kr., ved Krigens Slutning var den noget over 900 Mill. Kr. Siden 1920 er den blevet forøget med ca. 434 Mill. Kr., altsaa betænkelig nær ved ½ Milliard Kroner. Da vi nu skalskifte Sol og Vind lige og være retfærdige, er det rimeligt, at det siges, at det er den nuværende højtærede geniale Finansminister, som har Æren for denne Forøgelse af Statsgælden med tæt op imod ½ Milliard Kroner siden 1920, til Trods for, at han, da han tiltraadte i 1920, overtog en overordentlig stærk Kassebeholdning, en Kassebeholdning, der nu praktisk talt er fortæret.

Denne Gældsforøgelse burde i det væsentlige have været undgaet, og den kunde have været undgaet, hvis vi ikke var blevet ført ind i den fuldkommen uri-